

[J.K. Hansen]

medlem af et parti, der jo var med i aftalen omkring Øresund og ved, hvad der står i den artikel, som ministeren lige har oplyst om, kan stille et sådant spørgsmål.

Og kan det ikke undre ministeren, at et medlem fra det parti stiller et sådant spørgsmål, når vedkommende ved, at en sådan forbindelse aldrig nogen sinde kan blive en realitet, uden at den er forhandlet imellem Folketingets partier, og uden at der foreligger en helt konkret og detaljeret anlægslov vedtaget af Folketinget?

Trafikministeren (Trøjborg):

Til hr. J.K.Hansen kan jeg sige: Jo, ministre – og også trafikministeren – kan godt undre sig en gang imellem, men trafikministeren har læst i avisen, at trafikministeren er et venligt menneske, og det agter han at blive ved med at være.

Jeg vil gerne svare helt klart på fru Charlotte Antonsens tillægsspørgsmål: Det er alene en ren vejforbindelse, som ikke vil indgå i beslutningsgrundlaget. Begrundelsen herfor kan fru Charlotte Antonsen bl.a. finde i dagsordenen vedtaget den 5. november 1992 af et meget, meget bredt flertal i Folketinget, hvori også Venstre deltog, og hvoraf det netop fremgår, at Folketinget ved etablering af EF's indre marked ønsker at fremme de miljøvenlige transportformer og derfor pålægger regeringen at udarbejde en samlet overordnet trafikplan, en trafikplan, der bl.a. skal understøtte infrastrukturen og også kan understøtte EF's jernbanepolitik.

Charlotte Antonsen (V):

Jo, men årsagen til, at jeg stillede spørgsmålet, var faktisk, at jeg undrede mig over, at det dukkede op på denne måde, og at der tilsyneladende ikke var nogen i Trafikudvalget, der havde hørt om den ændrede prioritering, der er sket.

Jeg kan nu forstå, at ministeren alligevel ikke mener der er besluttet noget, på trods af at der står her flere steder, at man ønsker et jernbanespor over Femern. Så jeg forstår, at det bilag, der er fremsendt til Kommissionen, ikke er korrekt, og at det bare er et eller andet, man har skrevet.

Trafikministeren (Trøjborg):

Jeg beklager, jeg ikke kan udtrykke mig me-

re præcist, men jeg vil gerne understrege endnu en gang, at mange forskellige mulige forbindelsestyper undersøges konstruktivt, og de indeholder alle en jernbaneforbindelse – for så vidt kan man sige, at en fortsat færgedrift også indeholder en jernbaneforbindelse.

Men de undersøgelser, der foregår omkring etablering af en eventuel fast forbindelse, vil alle – som det fremgik af mit første svar – omfatte, at der implicit i de anlægsprojekter, der undersøges, er en jernbaneforbindelse. Der undersøges altså ikke en ren vejforbindelse.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 876

7) Til *undervisningsministeren* af:

Bertel Haarder (V):

»Hvorledes vil ministeren sætte ind mod den omsiggribende svindel med offentlige midler, der er blevet afsløret i AOF, i DUF og på enkelte frie skoler?«

Skriftlig begrundelse

Jeg forstår godt, at regeringen og ministeren har været meget lidt meddelsomme i disse dybt pinlige sager. Det er jo tilsyneladende store dele af »tilskudskulturen«, der er i forfald, ikke mindst på den tidligere kulturministers og nuværende undervisningsministers område.

Ministeren er naturligvis ikke skyld i denne svindel. Men en minister har ansvaret for at rette op på tingene, når der sker misbrug. Der må etableres sanktioner, der afskrækker andre fra at begå tilsvarende svindel. Ministeren kan ikke blot sætte sin lid til, at nogen vil røbe svindelen og andre melde den til politiet.

I det, som statsministeren kalder »anstændighedens årti«, må det være en oplagt opgave at sætte ind mod den anløbne moral, der har bredt sig ikke mindst i dele af den »socialdemokratiske koncern«.

Undervisningsministeren (Ole Vig Jensen):

Ifølge § 33, stk. 8, i lov om støtte til folkeoplysning har det enkelte folkeoplysningsudvalg til opgave at påse, at tilskud ydet efter loven er anvendt i overensstemmelse med de fastsatte regler.